

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5C/176/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415207473
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Salajová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8415207473.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Zuzanou Salajovou v spore žalobcov 1. U. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XX, XXX XX B., 2. R. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XX, XXX XX B., obaja právne zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 741 04 Bratislava, IČO : 35 717 769, právne zastúpený STRELÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52 451 747, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 52014 0259 uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 25. 01. 2014 je bez úrokov a bez poplatkov.

II. Súd určuje, že zmluva podmienka v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 52014 0259 zo dňa 25. 01. 2014 v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18 % z istiny“ je neprijateľná.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu zo dňa 25. 01. 2014 v bode 2.2: „Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 327,60 eur, a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 109,20 eur“ je neprijateľná.

IV. Žalobcom v 1. a 2. rade vo vzťahu k žalovanému priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia podali 14. 10. 2015 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadali, aby súd určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 52014 0259 zo dňa 25. 01. 2014 je bezúročný a bez poplatkov. Taktiež žiadali určiť, že zmluvná podmienka v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 52014 0259, z 25. 01. 2014 v bode 2.2. v znení: „Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 327,60 eur a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 109,20 eur“, je neprijateľná. Za neprijateľnú podmienku považovali aj to, že „za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18 % z istiny.

2. Podanú žalobu odôvodnili tým, že medzi žalobcami a žalovaným došlo 25. 01. 2014 k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 52014 0259, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcom bezúčelový úver vo výške 800 eur, ktorý sa žalobcovia zaviazali uhradiť pravidelnými mesačnými splátkami. Zároveň žalobcovia sa zaviazali okrem poskytnutej istiny zaplatiť žalovanému i úrok vo výške 20 % z istiny čo predstavovalo sumu 160 eur a servisný poplatok vo výške 18 % z istiny čo činila suma 144 eur, teda celková dlžná čiastka na úhradu činila sumu 1104 eur a túto sumu sa žalobcovia zaviazali vrátiť

žalobcov. Mali za to, že uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Absencia týchto povinných náležitostí má za následok v súlade s § 11 ods. 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z., že úver je bez úrokov a bez poplatkov.

3. Zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, na základe ktorej mali zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky odmenu vo výške 327,60 eur v 3 mesačných splátkach po 109,20 eur, pričom žalovanému celkovo zaplatili spolu 798 eur. V súvislosti so zmluvou o poskytovaní domáceho servisu žalobcovia citovali ustanovenie § 567 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov a ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka. Vzhľadom na uvedené mali žalobcovia za to, že nemajú platiť za niečo, na čo má zo zákona právo. Taktiež poukázali na to, že nemali možnosť reálnym spôsobom meniť obsah pripraveného návrhu zmluvy, ktorá je koncipovaná tak, aby bol dosiahnutý finančný efekt pre žalovaného. Dôvodili, že obe zmluvy boli uzavreté v ten istý deň, t. j. 25. 01. 2014, pričom úver bol poskytnutý vo výške 800 eur a odmena za poskytnutie domáceho servisu predstavuje 327,60 eur, čo bolo žalobcom vnútené na pripravenom formulárovom tlačive. Požadovanú odmenu považovali za v rozpore s dobrými mravmi a ide o nekalú obchodnú praktiku. S poukazom na § 54 ods. 1 OZ, hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že uzavretie zmluvy o poskytnutí domáceho servisu je podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a v tom, že s ohľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie, žalovaný do Zmluvy zakomponoval odplatu, ktorá nebola individuálne dojednaná (§ 53 ods. 2 OZ), čím sa odklonil od zákona.

Preto na základe vyššie uvedeného žiadali, aby súd určil, že úver je bez úrokov a poplatkov a servisný poplatok a zmluvná podmienka - domáci servis sú neprijateľné.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu 11. 11. 2015 uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí a žiada ju v celom rozsahu zamietnuť. Mal za to, že zmluva obsahuje zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predpísané náležitosti v § 9 ods. 2 písm. f) - teda termín konečnej splatnosti, ktorý je uvedený v bode 2 OP, podľa ktorého termín konečnej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 370. deň po uzatvorení Zmluvy. Rovnako obsahuje i náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i), pričom zákon explicitne nevyžaduje uvádzať v zmluve ročnú úrokovú sadzbu, uvedenú podmienku obsahoval zákon 258/2001 Z. z., nie však zákon 129/2010 Z. z. Údaj o úrokovej sadzbe je uvedený v čl. I Zmluvy ako celkový úrok, čo je v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. i). Taktiež obsahuje aj časovú konkretizáciu, t.j. celkovú dobu trvania úveru. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., teda výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov zmluva explicitne vymedzuje v čl. II spolu s percentuálnym vyjadrením každej z uvedených zložiek k jednotlivej splátke úveru. Pokiaľ ide o zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, tak táto predstavuje individuálnu zmluvu vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere, pričom bola uzatvorená až po uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uzavretie zmluvy o poskytovaní domáceho servisu nikdy nebolo podmienkou uzavretia Zmluvy, pričom sa jednalo o výslovne zmluvnú voľnosť žalobcov. Žalobcovia až na základe samostatne vyplnenej žiadosti uzavreli so žalovaným predmetnú zmluvu.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 52014 0259, Zmluvou o poskytnutí domáceho servisu, Obchodnými podmienkami, splátkovým kalendárom, pokusom o zmier, vyjadrením žalobcu, vylúchom žalobcov a zistil nasledovný skutkový stav.

6. Strany sporu uzavreli 25. 01. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 52014 0259, na základe ktorej poskytol žalovaný pri podpise zmluvy žalobcom úver vo výške 800 eur, ktorý bol poskytnutý s celkovým úrokom vo výške 20 % z istiny t. j. 160 eur. Zo zmluvy zároveň vyplýva, že za poskytnutie úveru si žalovaný účtuje aj servisný poplatok vo výške 18 % z istiny t.j. 144 eur. Zo zmluvy ďalej vyplýva, že celková dlžná čiastka na úhradu predstavuje 1104 eur (900 + 160 + 144 eur), RPMN bola vo výške 67,70 % a žalobcovia sa zaviazali zaplatiť úver v 13 mesačných splátkach, v prvých troch vo výške 4 eur a ďalej v pravidelných 10 mesačných splátkach vo výške 109,20 eur.

7. Zo zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, ktorá bola uzavretá v ten istý deň ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, t. j. dňa 25. 01. 2014 vyplýva, že predmetom tejto zmluvy je úprava vzájomných

práv práva a povinností zmluvných strán pri využívaní domáceho servisu klientom. Domáci servis je poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru na základe zmluvy o úvere č. 520140259 z 25. 01. 2014 uzatvorenej medzi poskytovateľom ako veriteľom a klientom ako dlžníkom. Je to najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. (čl. I - predmet zmluvy).

8. Z článku II, bod 2.2. vyplýva, že klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 327,60 eur a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 109,20 eur. Splátky odmeny sú splatné pri preberaní splátok úveru v zmysle zmluvy o úvere. Poskytovateľ je oprávnený žiadať od klienta uhradenie celej nezaplatennej odmeny po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednotlivej splátky, ak sa zmluvné strany nedohodnú písomne inak.

9. Z článku II, bod 2.3. vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ klient nesplní svoj záväzok podľa čl. II ods. 2 tejto zmluvy, je poskytovateľ oprávnený požadovať od klienta jednorazovú zmluvnú pokutu vo výške 10 % z odmeny. Zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa klient dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky.

10. Žalobkyňa v 1. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. Nepoprela skutočnosť, že so žalovaným spoločne so žalobcom v 2. rade uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, avšak v súčasnej dobe je už úver splatený, dokonca preplatený. Ďalej uviedla, že žalovaný ich pri podpisovaní zmluvy nepoučil, z akých položiek sa skladá splátka dlžnej sumy, ani o tom, že súčasťou zmluvy sú aj ďalšie poplatky ako napr. servisný poplatok.

11. Žalobca v 2. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní rovnako uviedol, že spoločne s manželkou uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej im boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré žalované už vrátili. Ďalej uviedol, že pri podpise zmluvy ich žalovaný o ničom nepoučil, neupovedomil o tom, že súčasťou zmluvy sú i rôzne poplatky, teda nemal vedomosť, že budú platiť ďalšie poplatky.

12. Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej Obchodný zákonník), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej Občiansky zákonník) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa

(ďalej neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov; spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 8 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa, obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejмый z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

17. Pri spotrebiteľských právnych vzťahoch sa použije právna úprava, ktorá je výhodnejšia pre spotrebiteľa a to bez ohľadu na to, či sa jedná o právny vzťah z Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka alebo iného zákona. Použitie práva výhodnejšieho pre spotrebiteľa vyplýva aj z nález, resp. z uznesenia Ústavného súdu SR z 19. 06. 2013, sp. zn. ÚS 402/2013 - 10.

18. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi stranami sporu konania bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

19. Zmluva uzavretá medzi žalobcami a žalovaným je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

20. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

21. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi žalobcami a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobcom bol reálne poskytnutý úver vo výške 800 eur a v prospech žalovaného žalobcovia uhradili sumu 798 eur.

22. Uzavretá úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§ 1 ods. 2 zákona). Podľa citovaného zákona obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), /§ 9 ods. 2 písm. f), j), k) zákona/. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

22. V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedená konečná splatnosť pôžičky, teda nie je naplnená dikcia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch.

Jednou z obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o konečnej splatnosti úveru. Pokiaľ je súčasťou dojednanie, že dlžník je povinný splácať úver do okamihu úplného uhradenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva, takéto dojednanie nezodpovedá zákonnej požiadavke. Na základe uvedeného možno konštatovať, že údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 19. 09. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012).

Súd poukazuje, že obdobný právny názor bol vyslovený aj rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C/118/2015 z 09. 02. 2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/70/2015 z 02. 02. 2016, Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/91/2015 zo dňa 10. 02. 2016.

23. V zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

„Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonodarcu jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí

spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 z 11. 05. 2017.

Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 z 03. 11. 2016, sp. zn. 3Co/7/2017 z 06. 04. 2017.

24. Pokiaľ ide o ďalšiu podstatnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že zmluva neobsahovala náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z. z. Keďže zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený nedostatok nemožno odstrániť ani odkazom na možnosť spotrebiteľa vyžiadať si amortizačnú tabuľku, z ktorej členenie ním uhradenej splátky na istinu, úroky a ostatné poplatky je zrejmé.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch a to jeho vyššie uvedených ustanovení je to, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Preto sa vyžaduje časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. 09. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012).

Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom uvedenej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/245/2010).

Súd poukazuje, že obdobný právny názor bol vyslovený aj rozhodnutím Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27C/118/2015 z 09. 02. 2016, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/70/2015 z 02. 02. 2016, Okresného súdu Prešov sp. zn. 28C/91/2015 z 10. 02. 2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/430/2015 z 27. 09. 2016, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/403/2016 z 12. 10. 2016, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/397/2016 z 26. 01. 2017, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5Csp/28/2016 zo 07. 03. 2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/66/2015 z 01. 12. 2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/198/2016 z 29. 11. 2016, Okresného súdu Levice sp. zn. 14Csp/84/2016 z 26. 04. 2017, Okresného súdu Čadca sp. zn. 12Csp/50/2016 z 11. 04. 2017, Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20Csp/19/2016 z 05. 04. 2017, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/39/2017 z 26. 04. 2017, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/108/2016 z 29. 05. 2017.

Za danej situácie spotrebiteľ v čase uzatvárania úverovej zmluvy a ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemal vedomosť o tom, z akých položiek a v akej výške pozostáva navýšenie úveru a hoci mal určenú povinnosť plniť splátku v dohodnutej výške, nemal možnosť oboznámiť sa pred uzavretím zmluvy, ako bude táto splátka rozčlenená, pokiaľ ide o splácanie istiny úveru, ako aj úrokov z úveru a ďalších poplatkov. Spotrebiteľ má teda splácať istinu úveru a zároveň platiť odmenu veriteľovi vo forme úrokov, avšak pred uzavretím zmluvy a ani v zmluve samotnej nemá možnosť sa oboznámiť sa, a akej výške bude mesačne splácať svoj dlh a v akej výške bude platiť odmenu veriteľa. Veriteľ až počas samotného splácania priraduje plnenie na splátku istiny a na splátku odmeny bez toho, aby do toho mohol spotrebiteľ akokoľvek zasahovať.

Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy žalobcov a žalovaného bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačne, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termín splátok.

25. Je potrebné tiež uviesť, že zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenie úverovej zmluvy, t. j. 25. 01. 2014 namiesto sankcie neplatnosti zmluvy sankcionoval veriteľa tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov /§ 11 ods. 1 písm. b)/. Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia /§ 9 ods. 2 písm. k)/. Zákonom stanovené presné členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov, čo zároveň umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené. Žalovaná však túto možnosť nemala, keďže výška úroku a poplatkov nie je uvedená v zmluve o úvere.

26. Súd má vedomosť o právnom názore, vyjadrenom v Rozsudku Súdneho dvora EÚ z 09. 11. 2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová.

V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - Zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

V danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a Zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takomto prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na

právnú povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho Zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednať o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad Zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho Zákona contra legem.

27. Súd je preto názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 ods. 1 písm. b) tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Súd v súlade s rozsudkom Súdneho dvora z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15 ešte uvádza, že zmluva o úvere, resp. jej náležitosti nemusia byť obsiahnuté na jednom dokumente, avšak, vzhľadom na platnú právnu úpravu, dokumenty, v ktorých sú obsiahnuté náležitosti podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, musia mať písomnú formu, ktorá pre svoju platnosť vyžaduje podpis účastníka zmluvného vzťahu. Súdny dvor v uvedenom rozsudku uviedol, že „článok 10 ods. 1 a 2 smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami, a na druhej strane, že táto požiadavka podpísania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10. ods. 2 smernice.“ Podľa čl. 10 ods. 2 písm. c) smernice má zmluva zrozumiteľne a stručne uviesť dĺžku trvania tejto zmluvy.

28. Rovnako súd má vedomosť o uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, avšak poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 31. 05. 2018 sp. zn. 19Co/20/2018, rozsudky Krajského súdu v Prešove z 05. 04. 2018 sp. zn. 3Co/32/2018, Krajského súdu v Prešove z 01. 03. 2018 sp. zn. 9Co/164/2017, Krajského súdu v Prešove z 25. 04. 2018 sp. zn. 7Co/155/2017. Mimo iného z uvedených rozhodnutí vyplýva, že „Požiadavka smernice k otázke členenia splátok je tak jasná a zreteľná, že zo slovného spojenia smernice „výška, počet a frekvencia splátok spotrebiteľa“ absolútne žiadnym výkladom nie je možné vyvodíť požiadavku, aby zmluva uvádzala splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Preto Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 správne rozhodol, že smernica takéto členenie nepožaduje. Požiadavka zákona je však od požiadavky smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Niet žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

29. Podľa názoru súdu nepostačuje, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere má písomnú formu a ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. si nemožno vykladať tak, že musia byť kumulatívne splnené podmienky nedostatku písomnej formy a absencie niektorej z tam vymenovaných náležitostí zmluvy. Takýto výklad nemá základnú logiku a viedol by k absurdnému záveru, že stačilo by, ak by dodávateľ v zmluve uviedol len výšku spotrebiteľského úveru bez ďalších náležitostí, čo určite nebolo zámerom zákonodarcu. Citované ustanovenie sa žiada vykladať tak, že záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je potrebné prijať pri nedostatku písomnej formy o spotrebiteľskom úvere alebo pri absencii konkrétnych obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Výklad a aplikácia §11 citovaného zákona musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k podstatným obsahovým náležitostiam, ktoré sú vymenované v 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona. Pokiaľ zmluva neobsahuje niektorú z náležitostí

vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. a), nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma (rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 21Co 10/2015 - 74 z 26. 11. 2015. Napokon v zmluve absentovala aj údaj podľa § 9 ods. 2 písmeno c) zákona č. 129/2010 Z. z., pričom adresa, na ktorej si spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť je potrebné uviesť explicitne a nemožno ju zamieňať so sídlom dodávateľa zvlášť v situácii, keď zmluva nie je podpísaná v sídle dodávateľa.

30. Preto na základe vyššie uvedeného súd určil, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 52014 0259 uzavretej medzi účastníkmi konania 25. 01. 2014 je bezúročný a bez poplatkov.

31. Okrem určenia, že úver je bez úrokov a bez poplatkov, si žalobcovia uplatnili aj nárok na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, a to že zmluvná podmienka v Zmluve o poskytovaní domáceho servisu k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 52014 0259, z 25. 01. 2014 v bode 2.2. v znení: „Klient sa zaväzuje využívať domáci servis a zaplatiť poskytovateľovi odmenu v celkovej výške 327,60 eur a to v pravidelných 3 mesačných splátkach vo výške 109,20 eur“, je neprijateľná. Za neprijateľnú podmienku považovali aj to, že „za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18 % z istiny.

32. Z vymedzenia zmluvných podmienok v žalobe, z prebiehajúcich súdnych konaní vedených proti žalovanému je súdu známe, že sa jedná o zmluvné podmienky ktoré v rovnakom znení používané zo strany žalovaného už boli rozhodnutiami súdov a to nie len prvoinštančných, ale súdov odvolacích, určené za neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán sporu na úkor spotrebiteľa.

33. Pokiaľ ide o zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, táto síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu, keďže jej obsahom je len spôsob splácania dohodnutého úveru. Hlavným predmetom plnenia je teda stále poskytnutie úveru za úrok. Iný výklad pripúšťajúci vylúčenie súdnej kontroly takejto zmluvy by bol v rozpore s ratio legis ustanovenia § 53 ods. 1 OZ, dodávateľ by totiž mohol základnú (úverovú) zmluvu rozčleniť na viaceré samostatné zmluvy, ktoré by upravovali samostatne jednotlivé zmluvné podmienky a to by znamenalo, že v každej takejto zmluve by zmluvná podmienka bola hlavným predmetom plnenia, čo by znemožňovalo posúdenie jej neprijateľnosti. Takýto výklad nepochybne by bol v rozpore so sledovaným účelom citovanej právnej úpravy.

31. Pri posúdení, či je zmluvná podmienka, ktorú označila žalobkyňa neprijateľná, súd prvej inštancie vychádzal z dikcie ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a teda skúmal, či predmetná zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti zároveň vychádzal zo skutočnosti, že uvedené neplatí pre zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ktoré majú byť zároveň vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne a uvedené neplatí taktiež vtedy, ak tieto podmienky boli individuálne dojednané. Hlavným predmetom plnenia v prípade úverovej zmluvy je istina a úrok, čo vyplýva z dikcie ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, teda na základe úverovej zmluvy je povinnosťou veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky a na druhej strane povinnosť dlžníka peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok. Pokiaľ sa teda jedná o tieto atribúty, teda istinu a úrok, tieto boli vyjadrené určite jasne a zrozumiteľne, preto nemôžu byť preskúmané ako neprijateľné podmienky. To ale neplatí o odmene za hotovostné inkasovanie splátok (zmluva o poskytovaní domáceho servisu), keďže táto nie je hlavným predmetom plnenia.

Čo sa teda týka zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, súd konštatuje, že uzavretie tejto zmluvy bezprostredne a nepodmienečne súviselo s uzavretím zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, napokon boli podpísané v ten istý deň so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, pričom klientovi zo zmluvy o poskytovaní domáceho servisu nevplynuli prakticky žiadne výhody, všetko v svetle § 567 ods. 1 OZ. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že žalovanému nič nebránilo, aby poplatok za osobné inkasovanie zahrnul do samotnej úverovej zmluvy, pričom súd má za to, že práve takýmto spôsobom žalovaný opätovne obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale spolu so splátkami úveru. Dojednanie poplatku za hotovostné inkasovanie platieb ako už bolo vyššie konštatované nie je dojednaním o hlavnom predmete plnenia, preto súd môže skúmať, či aj dojednaním tejto zmluvnej podmienky došlo k značnej

nerovnováhe v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd zároveň poukazuje aj na to, že aj označenie predmetnej zmluvy ako „Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu“ nie je úplne presné a hodnoverné, keďže táto zmluva znamená v podstate iba poplatok za výber splátok, preto z hľadiska korektnosti bolo možno vhodné túto zmluvu nazvať ako zmluvu o poplatku za osobné inkasovanie splátok, pričom ako už bolo konštatované žalovanému nič nebránilo, aby bol tento poplatok zahrnutý priamo v zmluve, avšak takýmto rozložením poplatkov chcel žalovaný, podľa názoru súdu, zmiast' spotrebiteľa a zneprehľadniť jednotlivé poplatky. Ako už bolo konštatované výška poplatku za domáci servis predstavuje vo vzťahu k istine 40,95 %, pričom súd považuje za úplne absurdné, aby aj podpriemerný spotrebiteľ v prípade, pokiaľ by mu bola poskytnutá možnosť splácania úveru (napr. z účtu resp. poštovou poukážkou) súhlasil s tým, že splátky úveru nebude uhrádzať iným spôsobom, ale hotovostným výberom a že zároveň bude dobrovoľne platiť aj takéto neprimerane vysoké poplatky za túto „službu“. Aj keď ako už súd konštatoval, na rozdiel od servisného poplatku je zrejmé, za akú službu je poplatok na základe zmluvy o poskytovaní domáceho servisu vyberaný, je úplne zrejmé, že vyberanie takýchto poplatkov úplne jednoznačne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože akýkoľvek iný bežný spôsob úhrady splátok úveru je nepochybne neporovnateľne lacnejší, než uvedený spôsob. Z týchto dôvodov preto súd určil, že táto zmluvná podmienka je bez akýchkoľvek pochybností neprijateľná.

34. Čo sa týka druhej neprijateľnej podmienky v časti I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení: „Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje servisný poplatok vo výške 18 % z istiny“, ani tu súd nemá akúkoľvek pochybnosť o jej neprijateľnosti, keďže ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, dodávateľa a spotrebiteľa, nakoľko výška odmeny je priamo odvodená od výšky poskytnutej istiny, čo je neprípustné a v príkrom rozpore s tzv. teóriou skutočného plnenia.

35. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danej právnej súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a preto žalobcom vo vzťahu k žalovanému v súlade s platnou právnou úpravou priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.